

פרשת דוד

יו"ל ע"י מוסדות "מקדש לדוד" ישראל
 בראשות ובנשיאות כ"ק מורנו ורבנו האדמו"ר רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א
 בן הצדיק המלובן רבי **משה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלובן רבי **חיים פינטו** זע"א

פרשת וילך

1148 ו' תשרי תשפ"ג

שבת שובה

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

הדלקת נרות	5:50	6:05	5:58	6:10
------------	------	------	------	------

מוצאי שבת	7:00	7:02	7:01	7:02
-----------	------	------	------	------

רבנו תם	7:40	7:38	7:38	7:41
---------	------	------	------	------

הילולא דצדיקיא

ו. רבי ישראל טויסיג

ו. רבי בנימין גרגי

ז. רבי יעקב ענתבי

ז. רבי מרדכי מטאלנא

ח. רבי אבנר ישראל הצרפתי אב"ד פאס

ט. רבי אברהם אבלי בעל 'מגן אברהם'

ט. רבי יצחק זאב סולוביצ'יק

י. רבי דוד כנאפו אב"ד טוגאדור אסוירא

י. רבי שמעון נתן נטע בידרמן האדמו"ר מלעלוב

יא. רבי שלמה בוחבוט

יא. רבי אברהם אביש מח"ס 'ברכת אברהם'

יב. רבי ישראל יעקב צרפתי

יב. רבי יחיאל מיכל מזוויעל

הכיפורים הקב"ה רוצה שניטהר לפניו כדכתיב "כי ביום הזה יכפר עליכם... לפני ה' תטהרו" ומשום הכי ביום זה אנו לובשים בגדי לבן, צמים ומבקשים להידימות למלאכים, הווי אומר שמהות יום זה היא התנקות והיטהרות מוחלטת מן העוונות. בראש השנה הקב"ה מבקש שכל העם כולו ימליך אותו כמו שנאמר בפרשת נצבים "אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלהיכם ראשיכם שבטיכם... כל איש ישראל". הוזהר הקדוש דורש פסוק זה על ראש השנה בו כלל עם ישראל עומד ניצב בדיון לפני ה', והנה הקב"ה לא דן רק את הפשוטים שבעם או רק את הצדיקים אלא את כל העם כולו על כלל דרגותיו ומעמדותיו, וכולם יחדיו ממליכים עליהם את ה'. כשם שמלך לא יכול לקיים מלכותו רק כשהעשרים והחשובים סרים למרותו או רק כשהעניים והפשוטים שומעים לו, אלא הוא זקוק לכולם, גם לחשובים ולנכבדים וגם לדלי העם, כך גם הקב"ה חפץ שנמליך אותו כולנו ללא יוצא מן הכלל, מן החשובים ביותר ועד הפחותים והנחותים ביותר.

הוזהר הקדוש אומר שמלכות ה' אינה מאירה בעולם עד יום הכיפורים, משמע שאמנם יום ראש השנה הוא יום של מלכויות, אך המלכת ה' המושלמת והאמיתית נעשית ביום הכיפורים. וביאור הדברים שבראש השנה כשאנו ממליכים את ה' עלינו ישנם כאלו שטרם התעוררו לשוב בתשובה, הכביסה שלהם עדיין מלוכלכת, יתכן שלא טרחו כלל להכניס את הבגדים למכונה או שהכניסו את הכביסה למכונה אך לא המשיכו להכניס לתוכה חומרי ניקוי ולהפעיל אותה, לכן הקב"ה נתן לנו עוד עשרה ימים מיוחדים המסוגלים לתשובה ולכפרה על מנת שבהגיע היום הגדול והנורא נוכל כולנו לעמוד לפניו כשבגדינו צחים כשלג ונקיים מכל עוון וחטא. וכך כשעם ישראל כולו נקי מעוונותיו וקיים בעצמו את מאמר הכתוב "לפני ה' תטהרו" יזכו להמליך את ה' עליהם מלכות שלימה ואמיתית.

לצערנו כי רב הרבה פעמים לאחר ההתעוררות הגדולה של הימים הנוראים אנו שבים חזרה לסורנו הרע, ואף על פי שהבטחנו לה' שלא נשוב לזה החטא לעולם אנו שבים ומלכלכים את בגדי נשמתנו בכתמים קשים של חטאים ועוונות. ובעוד שהקב"ה בלבב את השטן בימי הרחמים והסליחות, אם מוסיפים לחטוא לאחר הימים המיוחדים הללו כבר אין דרך לעצור את השטן וניתנת למשחית רשות להשחית. והעולה מכך שלא ניתן להסתפק בכביסה אחת ויחידה במהלך הימים הנוראים אלא יש צורך תמיד להתנקות ולהיטהר לפני ה' על מנת שחלילה לא נגיע למצב שבגדינו יוכתמו בכתמים קשים שכבר לא יהיה ניתן עוד להסירם. ולוואי ונזכה שבגדינו כשלג ילבינו ונהיה מאירים תמיד כאור הלבנה במלואה.

משמיר לדוד

הקב"ה מספק את המכונה - אנו צריכים לספק מים וסבון

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו" (ויקרא טז, ל)

יום הכיפורים מעצם מהותו של יום הוא קדוש ובכוחו לכפר על חטאי האדם, אך למעשה לא כל אדם זוכה שיום הכיפורים יכפר על עוונותיו אלא רק מי שהתכונן ושב בתשובה לקראת היום הגדול והנורא. ניתן להמשיל זאת למכונת כביסה שיש בתוכה בגדים מלוכלכים, כדי שהבגדים יצאו נקיים יש להכניס למכונה אבקת כביסה ולהזרים לתוכה מים, ורק אחרי שבוחרים את תכנית הכביסה המתאימה, הבגדים יצאו נקיים ללא רבב, גם אם הם היו מאד מוכתמים לפני הכביסה. לעומת זאת אם נכניס בגדים מלוכלכים למכונה ולא נדאג להוסיף חומרי ניקוי ומים, ואף לא נכוון את המכונה לתוכנת הכביסה המתאימה, הבגדים יישארו מלוכלכים כמו שהם.

וכאשר הכתמים באמת קשים לא ניתן להסתפק בכביסה רגילה במכונה אלא יש צורך בניקוי יבש שבו משתמשים בטכניקות כביסה מיוחדות ובחומרים חזקים אשר מסירים את הלכלוך, אך לשם כך האדם נדרש לשלם מחיר גבוה יותר ממחיר שהיה צריך לשלם בכביסה ביתית.

לפי זה נקל להבין שכדי להתנקות ולהיטהר מהעוונות ביום הכיפורים מעצם קדושת היום, יש לעמוד ולהתכונן לשם כך, וככל שאדם הרבה לחטוא לפני ה' ולהמרות את פיו כך העבודה הנדרשת ממנו רבה וקשה יותר. הקב"ה למעשה מספק לנו את המכונה - את יום הכיפורים, אך אנו צריכים לספק את המים והסבון, לשוב בתשובה שלימה ואמיתית.

כאשר חתן בא ליום חופתו, קדמו ליום זה אין ספור הכנות וריצות, פגישות עם ספקים שונים כגון צלם, קייטרינג, אולם ופרחים, בחירת חליפה יפה התואמת את מידותיו ואת המאורע הגדול והחשוב בחייו, ורק לאחר כל ההכנות וסגירת הפרטים הגדולים והקטנים, החתן יכול לבוא לחתונתו ברוגע ובשמחה.

הקב"ה מצפה מאתנו שנבוא ליום הגדול והנורא לאחר שהתכוננו והכנו את עצמנו מבחינה רוחנית. לשם כך הקב"ה נתן לנו ימים מיוחדים מראש חודש אלול בהם הוא קרוב אלינו בקרבה יתרה כמו שנאמר "דרשו ה' בהימצאו קראוהו בהיותו קרוב" וכן נאמר "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת". מי שבאמת קורא לבוא יתברך ומחפש את קרבתו - יזכה למצוא אותו, אך כדי למצוא צריך לחפש. ומי שלא השכיל לחפש את ה' ולשוב לפניו בימי חודש אלול, הקב"ה נתן לו הזדמנות נוספת לשוב אליו בעשרת ימי תשובה החלים בין כסה לעשור.

בראש השנה הקב"ה רוצה שנמליך אותו עלינו כמו שנאמר "אמרו לפני מלכויות כדי שתמליכוני עליכם" משמע שמהות יום ראש השנה היא המלכת ה'. לעומת זאת ביום

דברי חכמים

פרפראות לפרשה
משולחנם של חכמי התורה

מה שהילדים יכולים לפתוח

בימים אלה של עשרת ימי תשובה, הציע הגאון רבי יעקב אדלשטיין זצ"ל, עלינו להרבות במעשים טובים לקראת יום הכיפורים הקרב ובא עלינו לטובה. והביא בשם הגרש"ז מקלם, עצה נפלאה איך בשעה אחת להספיק לעשות הרבה מעשים, כדי שכך המאזניים תכריע לך זכות. זאת ע"י דבר אחד, שמכוחו אפשר להרוויח אלפי זכויות, והוא: מי שיקבל על עצמו לעשות מעשים טובים.

והסיבה לכך היא, בגלל שהדבר נחשב לו שעשה. וכמ"ש רבינו יונה על הפסוק: "וילכו ויעשו בני ישראל". וכי מיד עשו? והלא בראש חודש נצטוו לקחת את הכבש לקרבן פסח בעשירי לחודש. אלא בזה שקיבלו עליהם בני"י לעשות את מה שה' ציוה - נחשב להם כאילו כבר עשאוהו. ההכרה של עם ישראל שזה רצון ה' ועליהם לעשות את המצווה, היתה כל כך חזקה שזה נחשב להם כאילו עשו ממש!

ולגבי עשרת ימי תשובה, המקבל על עצמו לעשות מעשים, גם לגבי הש"ס מצוה זה נחשב שעשה, ובדיני שמים מחשבים את הגורם, כאילו הוא עשה את התוצאה של המעשה, ואם מקבל קבלה באמת הרי שב'אמונתו' - יחיה גם חיי עולם הבא, 'כי היא חייך' - ימצא חיים, זה עולם הבא, "כי הם חיינו" בעולם הבא "ואורך ימינו" בעולם הזה.

המגיד מדובנא אמר פעם בדרשתו בליל א' דסליחות, כשנתאספו גם ילדים בבית הכנסת, ופנה אליהם ואמר: "ילדים יקרים! אנחנו צריכים את עזרתכם, אתם צריכים להעביר אותנו שנוכל להגיע אל השער הפנימי, שתפילותינו יגיעו אל מאחורי הפרגוד". וכדרכו המשיל זאת במשל לאב ובנו הקטן, שחזרו מהדרך והרגישו ששודדים רודפים אחריהם ורצו מהר. השודדים עדיין היו רחוקים, ואמרו לעצמם האב ובנו 'נגיע במהירות הביתה, נכנס, ננעל את הדלת ונהיה בטוחים'. וכך רצו מהר מהר, והגיעו לשער החיצון של החצר, והנה השער סגור.

האב מחפש ולא מוצא את המפתח, השודדים אט אט מתקרבים וכל רגע בוער. מסתכל האב שוב ושוב ולא מוצא את המפתח, והנה ישנו בצד אשנב - חלון קטן שרק ילד קטן יכול לעבור דרכו, אך החלון נמצא במקום גבוה. אומר האב לילד: "בכל הזמן שהיינו בדרך והתעייפת, נטלתי אותך על כתפי, עכשיו תציל אתה את החיים של שנינו!". אמר האב לבנו: "עמוד על כתפי, אחוז בשער והכנס דרך החלון הקטן פנימה ומשם תפתח את השער".

הילד אומר: "אני מפחד", אומר לו האב: "תתגבר ואחוז חזק חזק, אל תיפול! חיינו תלויים בזה!". כך נכנס הילד ופתח, וניצלו חייהם.

כך אנו - שערי שמים סגורים אך נהנה פה ושם נשאר אשנבים, חלונות קטנים פתוחים, וישנם אשנבים צרים שמבוגרים אינם יכולים לעבור בהם, השנים הרבות נתנו בהם סימנים לא טובים, הם מלוכלכים בחטאים. אך הילדים הצעירים שעדיין לא התלכלכו בחטא, הם יכולים לעבור גם דרך אשנבים צרים יותר.

"ילדים יקרים, אמר המגיד מדובנא, תכוונו בסליחות, תאמרו שלוש עשרה מידות כוונה 'א-ל רחום וחונן ארך אפים' וכו', שמכוונים בכך למידותיו של הקב"ה, מה הוא רחום אף אתה רחום, תעוררו רחמי שמים, אתם ילדים יכולים הרבה יותר לפעול ממה שאנחנו המבוגרים יכולים לפעול! אתם יכולים לפתוח לנו את שערי הברזל מבפנים!"

ארחות ישראל

הליכות והלכות בין אדם לחברו

ביטול תורה וכבוד

אדם שעוסק בתורה, מחויב לעמוד מפני תלמיד חכם. אכן במידה והקימה תפריע מלימודו, אינו מחויב לקום.

כמו כן, היושב ומחזיק בידו ספר תורה (ובכלל זה גם חומש), אף אם רצה לקום, אומרים לו שב.

במסילת נעלה

שביבי אמונה ובטחון
מפקנסו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

להוסיף עוד נדבך בהתקרבות לה'

באחת מן השנים שבהן שהיתי בניו יורק כדרכי בקודש בין כסה לעשור, ניגש אלי אדם וסיפר לי על נס ופלא שנעשה לביתו התינוקת, נס שאפשר להגדירו כתחיית המתים ממש, וכך סיפר:

לאחר שנות נישואין רבות שבהן ציפו הוא ורעייתו לפרי בטן - זכו וברחמי שמים נולדה להם בת. והנה באחד מן הימים, בהיותה בת שנתיים ישבו הם סביב השולחן לסעוד את סעודתם, ולפתע נתנו הם ליבם לעובדה שהילדה נעלמה...

לאחר חיפוש קצר ברחבי הבית, התברר להם כי הגרוע מכל אירע. הם מצאו אותה בבריכה שבבית כשהיא צפה על פני המים... תיכף ומיד ירד האב אל הבריכה, ומשה את ביתו מן המים כשהיא מחוסרת הכרה, ללא דופק וללא נשימה רח"ל. כוחות ההצלה שהוזעקו למקום במהירות - ניסו לבצע בה פעולות החיאה, אך ללא הועיל וכך נאלצו לקבוע את מותה, וכבר כיסו את גופתה.

ההורים ההמומים ושבורי הלב לא הרפו, והחלו לזעוק בשארית כוחותיהם לבורא העולם כל יכול. זעקותיהם שבקעו מלב קרוע ומורתח נשמעו למרחוק, והחרידו את כל הסובבים... אף עין לא נותרה יבשה למחזה זה וכולם שפכו ליבם בתחינה להקב"ה הנותן חיים לכל חי שיישב את הפעוטה לחיים ויושיעם במהרה.

ואכן הנס הגדול והעצום לא איחר מלהגיע, ולפתע ניכרו סימני חיים בפעוטה הזו שאך לפני דקות ספורות אמרו נושא לחייה. הסדין שבו כוסתה החל מתנועע... הרופאים שניצבו במקום מופתעים ונדהמים לא האמינו לנגד עיניהם, אך מיד ציננו את התרגשות כולם ואמרו כי מוקדם עדיין לשמוח, כיון שגם אם תחיה הפעוטה הזו- אך רבים הסיכויים המצביעים על כך שהמוח נפגע עקב חוסר חמצן שאירע בשעת הטביעה. ולכן צפויה נכות מוחלטת לפעוטה הזו, ה' ירחם. היא הובהלה במהירות לבית החולים, ונערכו לה בדיקות מדוקדקות על מנת לאבחן את מצבה, והתברר למרבה הנס כי היא בריאה ושלמה לחלוטין! לאושרם של ההורים לא היה קץ, והם הודו להקב"ה והללו את שמו על ביתם שנולדה להם מחדש.

והמשיך האב את סיפורו המפעים וסיפר לי, שבאותה שעה שבה עזק הוא מעמקי נשמתו לה' יתברך וביקש ממנו בתחנונים רפואה שלמה לביתו היקרה - הוא הרגיש התקרבות כה גדולה ועצומה לה' יתברך. ובאותם רגעים גורליים שנדמו לו כנצח, הוא הבין בחוש כי רק לה' יתברך לבדו הישועה ואין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים... לכן נבעה תפילתו מקרב ליבו.

כששמעתי זאת אמרתי בליבי - לו היה שומר אותו אב יקר על המשך עלייתו הרוחנית שזכה לה באותה שעה קשה, ומרומם את הקשר ההדוק שנוצר בינו לבין הקב"ה - הרי אין כל ספק שהיה יכול להגיע לדרגות נשגבות בעבודת ה' יתברך, והייתה לו יכולת להגיע אל רום פסגת המעלה. זוהי חובתו של כל אדם, מיד כשהוא זוכה להתקרבות יתרה לה' יתברך, עליו להמשיך ולהוסיף עוד נדבך בהתקרבות הקדושה הזו בתוספת מרובה על העיקר ולא להסתפק במה שזכה.

א. כבר פסק השלחן ערוך (קע, טז): "לא ישתה מהכוס ויתן לחברו, מפני סכנת נפשות". שמא חברו נמאס לשתות ממנה ששייר זה, ומחמת הבושה ישתה בעל כורחו ויחלה ויכול לבוא לידי סכנה (משנ"ב, לז). על כן לא יתן מכוסו לחברו אלא אם כן מבקש ממנו לטעום.

ואולם בקידוש בבית, אין מקפידים בזה, כי אין זה מאוס על בני הבית, אבל כשיש אורחים אפילו חתנים וכלות, יזהרו בזה. ומכאן יש ללמוד על מה שמקיימים בבתי כנסת רבים שיעור בכל שבת לאחר התפילה בנין החמה כדלהלן ומקדשים על היין, ישים לב המקדש שלא לתת לציבור לטעום מכוסו, אלא קודם הקידוש יתנו מעט יין בכוס לכל אחד, ובגמור הקידוש יטעמו ממנו. ואם רוצים לשתות מכוס הברכה דוקא, יתנו מעט ממנו לכוסם וישתו.

ב. השומע את הקידוש ודיבר קודם שטעם, יצא ידי חובה, אך לא יטעם אלא אם כן יברך 'הגפן'.

ג. מי שאי אפשר לו להשיג יין לקידוש, יקדש על הפת. וכיצד יעשה? יטול ידיו בברכה כדת. יקח את שתי ככרות הלחם משנה, ויאמר: "יום השישי ויכולו וכו'", יברך "המוציא", "בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצוותיו, ורצה בנו... ברוך אתה ה' מקדש השבת", יבצע על הלחם, ויאכל.

ד. ומי שאין לו יין לקידוש ולא פת, אינו יכול לקדש על משקה משכר או פת מקמח תפוחי אדמה או פרי וכיוצא, אלא יסמוך על הקידוש שאומר בתפילה, ויאמר בעמידה: "חמדת ימים אותך קראת, זכר למעשה בראשית, וזכר ליציאת מצרים", ורשאי לאכול, ואינו צריך להתענות בגלל שאינו מקדש על יין. ומי שטעה וקידש על פת מקמח תפוחי אדמה או על פרי, ואחר כך הביאו לו יין או לחם, חוזר לקדש שוב.

ה. מהפסוק בנביא ישעיה (נח, יג): "וקראת לשבת עונג", למדו חז"ל שקריאת השבת [שהיא הקידוש], תהיה במקום עונג [שהוא הסעודה], דהיינו שיקדש דווקא באותו מקום שסועד, בין בלילה בין ביום, כי זהו מכבוד הקידוש. על כן, המקדש או השומע מפי המקדש שהלך לסעוד בבית אחר, לא יצא ידי חובת קידוש, וצריך לחזור ולקדש שם קודם הסעודה.

ו. סעודה זו שיוצא בה ידי חובת קידוש, אינה צריכה להיות דווקא בפת, ודי שישתה רביעית [81 גרם] יין או מיץ ענבים בקידוש, או שיאכל כזית [27 גרם] עוגה או תבשיל ממיני דגן. [אבל אורז ופירות, אינם נחשבים לסעודה]. על כן, המקדש או שאר השומעים ששתו רביעית או אכלו כזית דגן, רשאים לכתחילה לסעוד את סעודת השבת בפת בבית אחר.

מן האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

התורה חביבה מכל הקרבנות והזבחים

עיקר מעלת התשובה, כשאדם מקבל על עצמו מכאן ולהבא להתמיד בעסק התורה ושלא יעבור עליו אף יום אחד מבלי קביעת עיתים לתורה - חוק ולא יעבור. וגדולה זכות התורה לבעל התשובה שהיא מכפרת עוון.

ואשרי השוקד על דלתות התורה יומם ולילה, שאף העבירות החמורות מתכפרות בלימודו. וכמו שאמרו חז"ל (ילקוט שמעוני הושע, סימן תקכב) אמר הקב"ה; חביב עלי תלמוד תורה שלכם יותר מכל הקרבנות שבתורה ומכל הזבחים שבזבח שלמה לפני. וכן אמרו חז"ל (ראש השנה יח, א) בזבח ובמנחה אינו מתכפר, אבל מתכפר הוא בתורה ואשרי מי שעמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו.

ועוד אמרו חז"ל (ויקרא רבה, פרשה כה) נאמר בפסוק "עץ חיים היא למחזיקים בה" אמר רב הונא אם נכשל אדם בעבירות חמורות ונתחייב מיתה בידי שמים - מה יעשה ויחיה, אם היה למוד (רגיל) לקרות דף אחד יקרא שני דפים, ואם היה למוד לשנות במשנה פרק אחד - ישנה שני פרקים, עד כאן.

ומצאתי לזה רמז נאה מיום הכיפורים, שהוא היום העיקרי לתשובה ולמחילת עוונות שנאמר בו (ויקרא טז, ז) "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם" - "כי ביום הזה" עולה ראשי תיבות "זך". וכיצד יזכה האדם להיות זך ונקי מכל חטא ועוון, על ידי "הזה" שהוא עולה גימטריא 'טוב', ואין טוב אלא תורה שנאמר "כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו" (משלי ד, ב) שכל העוסק בתורה בד בבד עם החזרה בתשובה, זוכה למחילת עוונות והוא נעשה זך ונקי מכל טומאה וזוהמה.

ואמרו בספרים הקדושים שביום הכיפורים אין השטן שולט ואין רשות לאף מלאך לעמוד ולקטרג על ישראל, וכל הבא לדבר עליהם סרה ולהשטין עליהם כדי שתשובתם לא תתקבל ברצון - תיכף הקב"ה מסיר אותו ומסלקו מעל פניו, ומקבל תשובתם באהבה וברצון.

הידודי הפרשה

הידודים לפרשת וילך

- מה תיקונו של אדם שנכשל בעבירה חמורה?
- מי שאין לו יין לקידוש ולא פת, כיצד ינהג?

תשובות יש לשלוח עד יום שני למייל: 26@hpinto.org.il

משירי נוסת הגדולה

רבי יהודה לייב אשלג זצ"ל בעל הסולם

רבי יהודה לייב אשלג הידוע בכינויו 'בעל הסולם', על שם חיבורו הענק על ספר הזוהר הקדוש, נולד בליקובה שבפולין ואת עיקר תורתו קיבל מרבותיו שבישיבת גור ששכנה בווראשא.

תשוקתו ללימוד חכמת הקבלה החלה עוד בצעירותו, ומסופר שהיה מחביא דפי זוהר וכתבי האר"י בתוך דפי הגמרא. הוא הכריז על הצורך בלימוד ספר הזוהר בישיבות פולין, ולשם כך אף נפגש עם רבנים ואדמו"רים, בבקשה שייסדו סדרי לימוד בספר הזוהר בישיבותיהם, אך הם לא שעו לבקשותיו. לאחר תקופת מגורים קצרה על שולחן חותנו בפוריטוב עקר לוורשה, שם הוסמך לרבנות ושימש כדיין וכמורה צדק במשך שש עשרה שנה. במהלך תקופה זו פגש באיש אשר היה ידוע כסוחר, אולם לא הוכר כלל כמקובל. הרב אשלג מכנהו בכתביו "מורי הקדוש זצ"ל". מרוב זה למד את חכמת הקבלה, ואף היה נוכח בפטירתו.

לאחר פטירת מורו החליט לעלות לארץ ישראל. בט"ז בתשרי תרפ"ב עלה לארץ ישראל וכששמע שיש בירושלים ישיבה של מקובלים, אשר היתה קרויה ישיבת 'בית אל', שם פעמיו לעבר

העיר והתיישב בעיר העתיקה בירושלים. על פי עדות נכדו הרב שמחה אשלג, עוד מימי מלחמת העולם הראשונה הוא זעק רבות על חורבן העולם הממשמש ובא. הוא התריע על השואה העומדת להתרחש על אירופה, ועל הסכנה הגדולה הצפויה לעם היהודי.

לארץ ישראל הוא הגיע בחוסר כל. הוא לא רצה ליהנות מהסמכתו הרבנית, ולפרנסתו עסק בעיבוד עורות לסת"ם ובייצור סבון, באמצעות מכונה לסבון שהביא עמו מפולין. לא עבר זמן רב עד שתורתו הכריזה עליו ברבים, ואז התמנה לרב ודיין בשכונת גבעת שאול שמחוץ לחומות.

חבורה של תלמידים בני עליה התכנסה סביב בעל הסולם. הם הגיעו אליו במסירות נפש בכל יום בשעה אחת אחר חצות, ולמדו עד אור הבוקר. הבולטים שבתלמידיו: בנו רבי ברוך שלום. הרב יהודה הרש ברנדזין. הרב משה יאיר ווינשטוק. הרב דוד מינצברג. הרב משה ברוך למברגר, הרב יצחק אגסי. זכר צדיקים לברכה.

בשנת תרפ"ו נסע בעל הסולם ללונדון, ושם כתב את פרי עטו הראשון - הפירושים 'פנים מאירות' ו'פנים מסבירות', על הספר 'עץ חיים' של האר"י הקדוש. הוא ישב שם במשך כשנה וחצי ולא יצא את ביתו כלל, ובמשך כל אותו הזמן כתב את פירושו. היה זה חידוש גדול בעולם הקבלה, מכיון שעד אז לא נתפרסם על הספר 'עץ חיים' פירוש כה שיטתי, המציג שיטה בעלת עקרונות וחוקיות נפלאים ובהירים. בשנת תרצ"ג החל לחבר את חיבורו הענק (בן שישה עשר חלקים ויותר מאלפיים עמודים) הכולל לכל כתבי האר"י הקדוש - 'תלמוד עשר ספירות'. בחיבור זה קיבץ קטעים מכל כתבי האר"י לא לפי סדר או זמן כתיבתם, אלא לפי סדר השתלשלות המצבים הרוחניים בדרך סיבה ומסובב.

בשנת תש"ג החל בעל הסולם בחיבורו הענק: פירוש 'הסולם' על ספר הזוהר הקדוש. הוא הקדיש את כל יומו לכתבת פירוש זה, וכתב מעל שמונה עשרה שעות ביממה במסירות נפש עצומה שעלתה לו בדמים מרובים ובבריאות גופו. הוא אמר אז, שע"י הפירוש הזה יוכלו ללמוד את הזוהר כפי שלומדים חומש עם רש"י. עוד התבטא ואמר שמאה וחמישים

שנה לאחר חיבור פירוש 'הסולם', ילמדוהו ילדים בתלמודי תורה. וכך כתב אודות ביאורו זה:

"וקראתי הביאור בשם 'הסולם', להורות שתפקיד ביאורי הוא בתפקיד כל סולם, שאם יש לך עליה מלאה כל טוב, אינך חסר אלא 'סולם' לעלות בו, ואז כל טוב העולם בידיך. אמנם אין 'הסולם' מטרה כלפי עצמו, כי אם תנוה במדרגות הסולם ולא תיכנס אל העליה, אז לא תושלם כוונתך. כן הדבר בביאור שלי על הזהר, כי לבאר דבריהם, העמוקים מכל עמוק, עד סופם, עוד לא נברא הביטוי לזה, אלא עשיתי על כל פנים בביאורי זה, דרך ומבוא לכל בן אדם, שיוכל על ידו לעלות ולהעמיק ולהסתכל בספר הזהר גופו, כי רק אז תושלם כוונתי בביאורי זה".

לאחר סיום כתיבת מפעלו הכביר, החל מצבו הבריאותי של בעל הסולם להתדרדר יותר ויותר, הוא הרגיש שהגיע זמנו להיאסף אל אבותיו, ועל כן ערך נסיעה אחרונה לצפת ומירון, ושם הכין לתלמידיו סעודה גדולה. אף אחד מתלמידיו לא הבין שזוהי למעשה סעודת הפרידה שלו מהם.

ביום פטירתו, בעיצומו של יום הכיפורים הקדוש בשנת תשט"ו, צויה בעל הסולם להקדים את התפילה בשעתים, וכשהגיע שליח הציבור למילים "אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי", יצאה נשמו הקדושה והטהורה ודבקה בכור מחצבתה.

במה מפטירין

הפטרת השבוע: "שובה ישראל" (הושע יד. מיכה ז)

הקשר לשבת: הפטרה זו מפטירין בשבת שבין ראש השנה ליום כפור, כיון שמדובר בה על ענין התשובה, והימים האלו הם ימי רצון המסוגלים לתשובה.

מעוניין לזכות את הרבים ולהפיץ את העלון "פחד דוד" באזור מגוריך?

פנה עוד היום ע"י שליחת מייל ל:
mld@hpinto.org.il

ותזכה בברכת הצדיק
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

לקבלת דבר תורה יומי

מאת מורנו ורבנו

כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

ניתן לשלוח הודעה

אנגלית +16467853001 • צרפתית +972587929003
ספרדית +541141715555 • עברית +972585207103

שמעו וראו כי טוב ה' - מודעה רבה לאורייתא

בסייעתא דשמיא מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א - בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית

באתר קול הרשון ובמספר ישיר 0733-718-144

בקרוב יהיה ניתן לקבל חוברת קטלוג מפורט, כל שיעור עם מספר ישיר, ניתן לקבלו במייל: mld@hpinto.org.il

מסודר
לפי פרשות
השבוע, חגים
ונושאים שונים.

שמעו
ותחי נפשכם